

وهك كه سڀكى بڻي وهى

ديدار مه سڀنى
(كه نه دا)

بهرد شق با، ناوى خومتان پڻ ناليم. دهزانن ٻو؟! چونڪي من گهه ڪمه ٻو هه ميسه له دهره وهى ڪات بم، وهرن با ويڪرا گهشتي ڪي خيرا به نيو رووداوي ڪي له پري نيو ٿياندا بڪهين و ويجا دهزانن كه ٻوچي له پري برگه ڪي (له دهره وهى ڪات بم). نه مگوتوه له دهره وهى ڪات بڙيم، پشتي ٿم رووداوه، ٻو من بوون و نه بوون چيديڪه ٿو مانايه باوهيان نه ما و له وه تهى بپارم دا مال ه ڪم به جي بهي ٿم، مينا تپي (نوون) به تاق و ته نيائي مامه وه، من به سهر جاده تهره ڪه دا دهره ٿيستم و ٿيڊي مال ه ڪم جانتايه ڪي سڀي بوو كه ويناى تپي ڪي (نوون) م به سووراهه سوواوه ڪي دوسه ڪم، به گه وهي له سهرى نوسيو، له گه ل هه نگاهه ڪانم چاوه ڪانم دهره ڪانم سهر جانتا ڪم و تپيه ڪم له وي دهديت و ههستم دهره ڪم له گه ل خوم له گه ل خومدا پياسه ده ڪم، نوونه ڪم وهك نه هه نگاهه ڪي حه زره تي بوونس زارى بهش ڪرديو وهه و داواي ٻاڻه ڪرڊنى خوي لڻ ده ڪرڊم، ٻويه به ناچاري له باخچه يه ڪي دوور و پيسنه بوو به دهنگي پاره، له ٿير دار چناري ڪدا رڙنيشتم و جانتا ڪم وهك شاشه يه ڪي بچو ڪي سينه ما له پيش خوم دانا. به پشويه ڪي زوره وه له تپيه جوانه ڪه راده مام و گه لڻ ڪم مڪور بووم له وهى هيجي پيشتر و داها توو نه هينمه وه نيو زهينم، له بوون و نه بوون خوم خالي ده ڪرڊوهه و ده بووم به نوخته ڪي تپي (نوون) و ٿه ستره يه ڪه له رڙي روونا ڪدا بدره وشيته وه.

تپي (نوون) له بهر ده م لوغزي ڪي سه يريو و خهريڪ بوو ٻوم شهن و شيته ل ده بوو و ههستم دهره ڪرڊ ماناي دروستي بوون و نه بوونم پڻ ده لڻت. به لڻ، ده تگوت ٿم تپيه باز نه ييه شهر ڪي هه موو تپ و وشه و پرسته و نووسينه ڪاني نيو ڪتبه ڪاني پتبه! من وهام ده زاني نوخته ڪم و چه نه دهى بهر وهه ناخي خوم شو ريمه وه، ٿاسانتر ده توانم ليوه ڪاني تپي (نوون) ويڪ بهينمه وهه و باز نه ڪم دا بخره، ليروهه بز هه ڪ دههاته سهر ليوه ڪانم و خوم له زورابي خالم شادمانتر ده بيني ڪه به هوي ٿيگوي گهوره و ناجوريه وهه هينده بهر وهه دنيا دهره پريوه، (نوون) هه ڪي شپوهى ده فرتي ڪي خوارڊن،

تهختیکی... کردن، یانبیش تابووتی مردووی وه رگرتووه و زارهکهی به ئومهتی محهمه دیش دناخریت.

من هه نووکه تهنی به قالبوونه و هم له تیپی (نون)ی سهر جانتاکهم و ژبانی باوکم و هی خویشم، دهرکم به وه کردووه که هیزیک هه به کات دهفرینیت و دهشیت له چرکه به کدا دنیا به کی مه زن و بی ژاوه ژاوی کاتت پیشان بدات، بۆیه ئه گهر ههر له وی بئینمه وه، ده بم به که سییک که خۆم نیم، من له وینده ری نه ناوم هه به، نه ته مه من و نه هه زار و یهک شتی دیکه که به مانه و هم له ویدا مردن و ژین ههر نانا سم. من نه گه نجم و نه کال و چ جار ان به قورمیشکردنی کاترمیتره که م خه ریک نیم، رۆژگار هه کانم گه لیک زۆرن، لی من ماوه به کی چهنده دریتزه، یان کورت ده ژیم، نازانم!

من به گئیرانه وهی ئه م چیرۆکه وه ها به خیرایی، گه ره که له دووره وه قوفلیک له بوون بدهم و کللیک بۆ ده رگای نه بوون بدۆمه وه، بۆیه تیپی (نون)م کردووه به دۆستم، یان به خۆم و نازانم له دوا مانه و هم له م باخچه به دا به ره و کوئی ده چم.

زۆراب که هات سه روسیمایه کی سه یر و ناوازه ی هه بوو، له پیش چاوانم ده تگوت جنۆکه چاکه کانه که دا پیره م له حیکایه ته کانی هه میسه باسی ده کردن، ئه و له سه ر جاده ته ره که دا به رانه رم وه ستا و گوتی "خوشکم خوشکی دا بکته!" نازانم له به رچی نه یگوت که ئه و خالمه! چش له وهی من هه میسه له هه له تی مندالیدا، خالخالۆکه م له سه ر پشتی ده ستی راسته م داده نا و به ده نگه وه ده مگوت "خالخالۆکه مالی خالم له کوئیه؟" له به ر چی وه هام ده گوت؟! نازانم، لی من سوڤ ده مزانی چ تاقه خاللیکم له دنیا دا نه بووه، چ جای مالّه خال! دیاره با پیره م له پاش سه ره له گرتنم له هه له تی پیریدا ژنی دیکه ی هیناوه و ئه م خاله زۆرابه سه ر قرژنه ی بۆم له بنی دنیا وه په یدا کردووه.

له ژووره وه و له شووشه ی په نجهره که دا ته ماشای بارینی بارانم ده کرد که چون دلۆپه گه وره کانی له سه ر جاده که هه لده به زیبه وه، سه یرم نه گرت و چوومه ده ره وه بۆ ئه وه ی زووتر بگه مه وه مال و به دیار ناگردانه کاره بایبه که کتیبیک بخوینمه وه که ماوه ی گه راندنه وه ی بۆ کتیبخانه ده میکه به سه رچووه، به زۆر خۆم به ره و ده ری پالنا بوو و بیرم ده ر کرده وه چه تره که م هه لیکه م، که گوتی "من

زۆرابم!"

له م دنیا ته ره دا ناوی زۆراب زۆر له پر بوو و ده تگوت بالنده به کی په روبا ل تژیبه له ناوی باران و په یامی تووره بوونی خسودای هیناوه، بۆیه له بری ئه وه ی له روخساری رامینم، روانیمه ترۆپکی ئاسمان و مه زنده م کرد ئیستا کونیکه فره ی لی ده بیته وه و لافا و ده رژیته، به بیستنی ناوی زۆراب ده نگیکه قوول له ناخمدای پارچه به کی مه وله وی به لخی ده هینا به وه نیو زه ینم و به ده نگیکه گری میبینه به فارسی له سه رخۆ ده هۆنیبه وه:

اب زور و اب شهرت منقطع او ز خویش و دیگران نا منتفع

بارانی زۆر و هاتنی زۆراب- یادی دوا تنۆکه شه هوه تی با پیره م، له پر باریکی وه ها سه یربان بۆ دروست کردم که خۆم و شار و بابه تی ئه م کتیبه ی له مالّه وه به ته وسه وه ده مخوینده وه له بیس بکه م، نه فره ت له کات بیت چ پارادۆکسیکی سه یر و له شان گرانی هینا وه ته ئارا وه و چ جار ان به رۆکمان به رنادات.

به زۆرابم گوت "تۆ خاللمیت سه ر دل و سه ر چاوان، به لām تکایه به ژاوه ژا و جووله و سه رکیشی و ئاره زووه نه بر اوه کانی باوکت مژوولم مه که!" من به با پیره ناویم نه هیئا وه ک ئه وه ی که سه یکی بی وه ی بم و نه مه ویت چیدیکه له فۆرمی وینه دا به باوکی خالم و خه لک و خاک خه ریک بم و وه بیرم بیته وه چۆن وینه که ی ئه و هه میسه به دیواری دیوه خانی مالی دا یکم هه لئو سار بوو، به ره له وه ی وینه که به خۆیه وه مژوولم بکات و منیش بکه ومه نیو به زمی وه سفی با پیره م، خۆم له بیر کرد، که چی ههر گه ره کم بوو شتیک بلیم و ناویک بۆ خۆم هه لبرترم.

ئه ری وه ک هه لگئیرانه وه ی زۆر له ناوی شوین و جاده و که س و شتگه لی دیکه، خووم به هه لگه راندنه وه ی کات گرت، چونکی خوولانه وه ی میلی کاترمیتر چ جار ان جوانی گه ردوونی پیوه دیار نیبه که چۆن له ده ره وه ی کات خۆی و خه ونه کانی پی با ده دا. ناوم مامتا که وه ک ئه وه ی ببیترم "ده ردت له دلّم ئه ی کات، له ده ره وه ی تۆ چاتر مام، یانبیش ماوم و ده میتیم!" من وه کی سیبه ریکی هه لگه راره و بۆ کات، یان پارادۆکسیک نامه ویت چ تاقه ژماره و ناویک به ته ویتلمه وه بنووسینم و بمکات به که س، لی هیشتا بۆ ئه وه ی گئیرانه وه کانم سه ره داو و بنه داو و کلک

و گوئیان ههبن و له کاری مرۆیهکی زیت و به سهلیقه و بێ ئیگۆ بچن، بریار دهدهم کاتیکی پتر به زۆرابی خالم بدەم که له چاو من ئەگەر هاوسەرگیریم بکردبايه، مینا کورپکی نهبووم بوو.

له باخچهکهدا که له تیپی (نوون)ی سەر جانتاکەم ورد دهبوومهوه و کهمیکی مابوو له بری مامتاک ناوی خۆم بگۆرم و بیکەم به مەم نوون! دەرکەوت ئەو ناوهدیش وەک ناوی مامتاک بۆ خۆم گەلیک جوان و سەرنجراکیش بوو، دەمتوانی ئەو دوو مانا وزه بهخشەتی تیدا ببینمهوه که له یهکیکیان مەمی زین بم و لهوهی دیکهیش سپاسگوزار. ئێمه دوو برای دووانه و پشتی بووین، به مەرگی ئەو ئەژنۆم شکا و ئیدی ژن و ژین به پەرژین هاتنه پیش چاو و ههتا له پڕ به سهلتی ههلهتهی ئەودیوی ئوقیانوسهکان بووم، ئیدی کهوتە نێو هەرتیزی کتیبان و خووم به ههلتگیرانهوهی لاپهراڤان گرت، خۆ ئەوینیکی گەرمیش له ژیاغدا ههیه و زۆراب زۆری لێ کردم که سهربووردهکهی بۆ بگێرمهوه، بهر لهوهی بیکات به هی خۆی.

ئەو بریاره ژبانی باوکیشی لهگهڵ هی من بهراورد و تیکهڵ بکات و بزانیته به چ هۆکاریکه باپییره و نهوه له دوو ئاقاری جودادا ئەسپی ژبانیان تاودا و ههریهکه له دۆلت، شمشالی خۆی ژهنی، باپیهره به دەر لهوهی ئاغاویهکی به دهسهلات بوو، شمشالژهنیکی بێ وینهش بوو، لێ من هیندهی کردم بهم نامیره فلووته تازهیهی له دوکانیکی موسیقا له داونتاون کرپیووم، نهمتوانی بۆ جارتیکیش دهنگیکی ئاسایی دهربهیتیم، به برامم دهگوت که هیتشتا نه مردبوو و ئیسراحهتی نه کردبوو، بۆ نایهیت ویکرا بچینه ئهوروپا، دنیای موسیقا و جوانی، ئەو هیتشتا خهتی سمیلتی دانه نابوو، لێ ئەو دواتر به دهیان جار نێوانی که پوهه گچکهکهی و لێوه پرکههێ تاشیبوو و له باخچه و ریگه و بانان که ویکرا ته نیا دهبووین، یهخهه دهگرتیم و دهیگوت "... ی. برا، دهبا برۆین بۆ خاریج!"

باپیهره باکی به دووری ئێمه نهبوو، چونکێ من و براکهمی کهمتر له نهوهکانی دیکهه بینیبوو! هۆکاره کهیش ئەوه بوو، دلێ له دایکم رهنجابوو لهوکاتهوهی وهوای پشیمه رگهیهکی بیروباوهر سوور کهوتبوو و قسهی وی شکاندبوو، ئەو ئاغاویهکی بالابهرز

بوو، لێ دلێ یهک پارچه گوشت و ماسولکهی پڕ له پارادۆکس بوو، وهک ههشتتیککی دیکهه نیوکات و دنیای بیسراو، دلێ ئەو به یهک کردار، ئاخاوتن و جوولهیهک چهندان جار گهوره و بچووک دهبووهوه، بۆیه لهم داپراڤانه مهزنه مەدا که زۆراب به دلێکی خۆشهوه لهسهر جاده ته ره کهدا ناوی هینا، من نه مزانی دهسته گهوره کهیم وهبیریتتهوه که لیتی دام، یان لێو و سمیلته زهر و باپره کههێ که ههموو جارتیک له دواي ماچ روومه تیان سوور و ههراسان دهکردم، مهرج نییه من لێره ههموو شتیکی تایبهتی ژبانی ئەو بگێرمهوه، هیندهی پیم خۆشه باس له خهونهکانم بکهم و بگه پیمهوه نێو دنیای ئەم پیره پیساوه کۆن و زیتانهی که به ئاخاوتن و په یامه ناگرینهکانیان دهیم به ژبلمهۆ و ههلهدهیم.

کیژه ژاپونییه کههێ دۆستم له پڕ گهشتی بۆ زیدی خۆی بۆ ناکازاگی کردبوو، بۆیه به زۆرابی خالم گوت چهنده بهختیاره که دهشیم له ئە پارتمان گچکه کهم جیگهه بکهمهوه، یان هیندیک کاتی پترم بۆ رهخساوه بۆ ئەوهی لهگهلتیدا بم ههتا ئەویش لهم ولاته ساردهدا گهرم دهبیتتهوه و دهکه ویتتهوه سهه پیتی خۆی، ههچهنده من لهسهه پیتی خۆم نیم، ههست دهکهم دهفرم، خهلتکی دهبینم سهریان له زهوبین چهقیوه، یان پیتیان، دهلتییت نیرگه لیتک، یان میتگه لیتکن له ژماره ی حهفت و ههشت، بهلتی، ههمان ئەو دوو ژماره پارادۆکسهی نێو ژماران که له میلی کاتریمیر دهچن، نهوهک له بالهکانم.

من ههتا گهیشتمه ئەو ولاته سارد و دووره، سههرم له دار و بهردی زهوبین دا و لهسهه سنورهکانیش به پڑانی ئارهقهی دهست و پیتییهکانم دهریاز بووم، لێ هیتشتا نازانم زۆرابیش وهک من بهم چهرمه سهری و ناخوشیبانه دا روت بووه، یان نا؟ ئایا دهبیت پیشتر زانیبیتتی خالتۆزایهکی ههبووه که له ههموو شتیکی پتیچهوانه ی من بووه، ئەو کۆک و بالابهرز و دلنهرم بوو و ناوی ماکوک بوو.

من لێره که ناوم له خۆم نا مامتاک، ژانیتک یه کسهه دای له جهرگم و دهنگی (ما) ههتا نێو بنه بانی رۆحم چوو و به دهنگی (ک) یش به زیندوویی کون کون بووم، به تایبهت که وهبیرم دههاتهوه چۆن تهرمی خویناوی ماکوکم به دهستی خۆم له ئۆتۆمبیله کهدا راکیشایه دهر که له پهنا کهفرتیکی مهزندا ههپروون به ههپروون بووبوو، هیندهی وزه و نهفسم تیدابوو به خیراییهکی له من

نه دیتراو به ره و گونده که ده چووم که نریکه ی چوار کیلومتر له جاده قیره که دور بوو .

بۆه جاده ی قیر هه میشه شتم وه بیرده هیتیته وه ، هه رچهنده له ژیر لیرمه ی باراندا جاده که نه ده بینو و به پیاده ره وییه وه شوینی خالم له ژیر چه تره که دا کردبو وه و به پیی وی ده ریشتم . به درژیابی نریکه ی شهش کیلومتر به ره و نه پرتمانه که م ، خالم ده یان ناخاوتنی ره نگا وره نگی ده گیرایه وه که شتیکی بی ره نگی وه ک بارانی به ته واوی له زهینم ده رکردبوو ، به بی ته وه ی ناگاداریم لوگو و تیپه زه رده گه وره که ی مه کدونا لدرز سه رنجی خاله زو رابی راکیشا و ده تگوت شتی وه های پیشتر نه بینیبوو ! بۆه باسکردنی با پیره می له شوینیکی سهیر و ترکزه دا وه ستاند و ناو ریکی ناوه خته ی لیم دایه وه ، من له نیو ته مومژ و هه لمی هه ناسه یدا بهر چاوانم لیل بوو و یه کسه ر لوگو و تیپه (M) ه گه وره که ی مه کدونا لدرز به هه ر چوار هیله چه ماوه کانییه وه له بوو به دیمه نی قاچ و رانه کانی داپیره ی ژماره چوارم که به دم فریدانی ته م خاله زور بلتی و سه ر قرژنه م له سه ر پشت راکشابوو و ناره قه ی رهش و شینی ده ردا بوو ، ئیدی له زهینمدا که چه پ و فرایز لاچوون و مه لوتکه یه کی نیو خوین و خیزاوم بو ده رکه وت .

با پیره م له به نجه ره ی دیوه خانه که یدا بو هه والیکی دلخوشکه ر وه ستابوو ، پاش ته وه ی چندان جار به وه رگرتنی په یامی "کچه !" گوئییه کانی مووت ده بوون و لوچه کانی ده موچا ویشی دریژ و قوولتر ، ته و شهش و شهش ده یه ی ته مه نی به ری کردبوو ، که چی هیشتا قاقایه کی هینده گه وره ی له دا که دیوه خانه که ی له گه ل خزی هه ژاند ! ده رگا که کرابو وه و پییان گوتبوو " ناغام کورپکی وه ک مانگ جوانت بووه !" ناغا پیش په نجه ره ی به ردا و به م هه واله ناویکی زور له چاوانی زا و هاواری کرد " با ناوی بنین ، زوراب !"

ئیمه هه ر که گه یشتینه وه ماله وه ، زوراب به هو ی رویشتنه دریژه که ی ژیر باران و کرژبوونه وه ی میزلدانی ، بی پرسیارکردن له من ، زوو ده رگای ته والیته که ی دیته وه ، له ژوروه وه هاواریکی کرد و گوتی "خالو گیان ، بۆچی ته م توپه کلینیکسه ت به پیچه وانه یی داناوه ؟" ته و هه لوهسته یه ی زوراب ، له پیشهاتیتیکی دووباره ده چوو ، چونکی له گه ل دۆسته که یشم هه میشه له سه ر هه لواسینی

کلینیکسه که کیشه مان ده بوو ، من هه موو جار کلینیکسه که م به پیچه وانه ی باو دادنا و ته و ده چوو هه لیده گیرایه وه ! له ته و هه رگیز هه لنه ده چوو و به پیکه نیینیکی شیرین له دنگی ته م فلوته ده چوو که کریووم و نه مده زانی بیژنه م ، ده یگوت له ژاپون جاده و ئوتۆمبیل به پیچه وانه ی زوره ی ولاتانی دنیا بار هاتوه ، له مندالیش له دانانی کلینیکسی ته والیت هه لهناکات .

دۆسته که م هه تا منی به چاکی نه ناسیبوو ، هه ر له م جو ره گازنده شیرینیانه ی ده کردن ، به لام که زانی من به نه نقه ست کاتژمیر هه لئاگرم و باسکردنی کاتم وه لاوه ناوه ، هه روه ها کلینیکسه که یش وه ها به نه نقه ست به پیچه وانه یی دانانیم ، زوو وازی هینا ، له به نه به زی ، ته و هیللی مملانی کردنی له ژیره وه ی سفر دابوو و هه موو شتیکی به قوربانی ته وینه که مان کردبوو .

زوراب له ته والیت هاته در و وه ک ته وه ی بزانیته له دلگه گرانه ، له شوینی دۆسته که م دانه نیشت ، چهنده زوراب له بی نازی باوکی گه وره بووبوو که دوا جار ته و به هه بوونی کورپک ، دوا ی باوکایه تی کردنی بو شهش کچ ، دوو که لی دوا جگه ره ی بونداری ده شتی بیتوتینی به دلکی خۆش هه لکیشا و ویجا سهری خسته سه ر بالیفه گه وره که و به نارامی سهری نایه وه .

منیش هینده ی ته و ماوه یه ی له گه ل دۆسته ژاپونییه که م پیوه ندیم هه بوو ، روخساری و دوو چاوی ره شی به به رده وامی به کورسییه جوانه که وه نووسابوون ، هه رچهنده زوراب له سه ر کورسییه که یشی دانه نیشتبوو ، له پیته چاومدا له بری ته م خاله سهیر و میوانه تازه م هه ر رووی دۆسته که مم ده دیت و بهس .

من وه بیرم هاته وه و ده تگوت هه ر به راستی له ده ره وه ی کاتم و شتیکی له ژیاندا نه گوزه راوه ، چونکی دۆسته که یشم وه ها له رۆژیکی باراناوی ناسی و به درژیابی ریگا و به هو ی چه تره که مه وه نه مه یشتبوو یه ک بستی له شی له ته ر بیت ، بو ته وه ی دواتر ته و بشیت قره رهش و قه ترانییه که ی به بی کیشه له پیش ناوینه که دا دابه ییت که له وه ته ی دروستکراوه له وانه یه که سیکی له شیوه ی وی له به رانه بریدا نه بینیبیت .

زوراب چ جای ته وه ی خالم بوو و خوینی یه ک باو له ده ماری هه ر دوو کمان ده گه را ، له من به بینینی هه ر

کەسیکی دیکە کە بۆنی زیدمی لەگەڵ خۆی هینابیت و بە تاییبە تیش لە شارباژێرەوه و گەیشتبیتە ئەودیوهی دنیا، کە یەفم دەکرد، ئەری، هیندە خۆشحال دەبووم و خۆم وەکی شاھی نەقشەبەند دەبینی کە لە بری ئەم شارە گەورە و زەبەللاحانەیی هەنووکە لە دنیا پەیدا دەبن و مرۆ دەکەن بە کۆیلەیی مۆدێرنی دەبەنگ و بێدەگ، بە خەیاڵ مندال بووبوو مەوه و دەستی دایکم گرتبوو کە گوئی "ئێرەیه شارباژێر، جوانترین ولاتی دنیا!" من مندال بووم و نەمدەزانی چۆن وشە و کات لەبەر یەکدی هەلتەکتینم و لە ناوی ئەم شوێنە تارمایی دوو شار ببینم کە یەکەمیان بە زاری سۆرانی وشەیی (شار) و دوو مەیشیان بە زاری کرمانجی وشەیی (باژێر)ی لە سەر دەروازەکەیی نووسرا بێت.

زۆری نەخایاند من و دایکم گەیشتبیتە لای باوکم کە لە ئەشکەوتی شاخیکی رێک و عاسی خۆی حەشاردا بوو، ئەو سەر و ریشی هاتبوو و بۆنی لێ دەهات، هەر کە ئێمەیی دیت وەک مۆم گەشایەوه، سەرەتا منی ماچ کرد، بەرلەوهی دایکم لە باوەش بگریت و لە پیش چاوانم تیر تیر بۆنی بکات.

زۆراب کە هاتبوو هەرگیز بەم شتانەیی نەزانیبوو، ئەو پتر گوئی دەدایە لاسایی نەکردنەوهی ژبانم لە بری ئەوهی رووداوه راستییەکانی بگێرمەوه، ئەو وەک مرۆگەلێکی دیکەیی بێ سەرۆبەر کە نەمدەناسین، بۆ خەونێکی خۆش هاتبوو ئەم دیوهی دنیا، بۆ یە گەرەکی بوو من هیچی بۆ نەگێرمەوه، زۆر خەندەیی دەهاتن کە باسی پالەوانانی رۆزانی گۆرینم بۆی دەکرد، باوکم وەک یەکتیک لەم نمونە دەگمەنانە دەبینی کە لە باوکی دایکم و زۆرابم پتر خۆش دەویست و پتر پیتی سەرسام بووم، ئەوهیش هۆکارەکی هەر ئەوه نەبوو کە باوکی ئەوان ئاغا بێت و هی منیش هەژار و گیانبەختکردوو، لەو رۆژەوهی رووی باوکم بینی کە چۆن نیو ئەشکەوتەکەیی رووناک کردبوو، هەستتیکم لە لا دروست بوو کە هەتا ئیستایش دوای بینینی ئەم هەموو سەراوودەرەوهی ئێرە، جارێکی دیکە بۆم دووبارە نەبوو.

"خوشکەزا گیان، ئەگەر بزانییت بە چەند پارە دەتوانم دوکانتیک و هەها وەک ئەو مەكدۆنالدزە بکرم!؟"

بەم پرسیارە لە پرەیی زۆراب، موو لە سەرم وەستان و نەمزانی چۆن وەلامی بدەمەوه، لەوکاتەیی من پتر لە دوو

دەیهی تەمەنم کار دەکەم و رادەکەم و دەکوشم و بە حال دەگەمە سەری مانگ، کەچی خالم بە گیرفانی پر هاتوو و دەیهووت بگات بە ئەستێرانی، بۆ یە زەبیم بە حالی خۆم داهاات کە بە تەنیشت ماکدۆنالدزە کە پەت بووم و وەهام مەزەندە کردبوو کە ئەو هەرگیز لۆگۆکە و تیبە زەرەدەکەیی لە نزیکەوه نەبینوو.

کە لە تەوالیتەکەیی مالا هاتە دەرەوه دووبارە بە پرسیارێکی دیکە شوکی کردم کە گوئی "خوشکەزا گیان چۆن لەم شوێنە بچوو کە دلت ناتەقیت!" لە دلی خۆمدا گوتم خۆ دلم برنۆکەیی باوکت نیبە بە بێ فیشەکیش بتهقیت، بە دەستی خۆم نەبوو نەمتوانی چ تاقە مەیلتیکم بۆ بیستنی ناوی تەفەنگی برنۆ هەبیت، بە تاییبەت کە زانیبووم بە کرۆکەییەکی باپیروم، لە دوورەوه بۆ شەهیدکردنی باوکم، چەند جارێک سێرەیی لەو گرتبوو و هەتا رۆژتیک دەست و لاتی لێ بریندار کردبوو.

پاش رۆیشتنی یەکجارەکی باوکم، بوون و نەبوون لە کن من نەمان و خۆم دا دەستی با و رۆژگار و خەمی کاتم لە خۆم نەکردە بار، سمیلتم زوو هات و نەمویست لە خۆتندن بەردەوام بم، چووم بە گژ سنوورە بقیەکان و بە ترس و خۆتینی دەست و لاقانم لیتیان پەرمەوه و خۆم نەجات دا، ئیدی دلم بە یەکجارەکی لەم شوێنە رەنجا کە تیبیدا باپیروم بە گشت زولم و زۆری هەر پتر دەژیا و باوکیشم بە خۆبەختکردن و دلی پر نووری هەتا دەهات زیاتر لە بێر دەکرا.

لەگەڵ زۆراب دەهاتم و دەچووم، دەناخسیم و دەسازام، دەکەنیم و دەتۆرام، لێ دوا جار هەتا بلتیت دوو مرۆی جودابوون، ئەو بە رژی و بە خۆشی بە دنیاوه نووسابوو و منیش بووبووم بە کەسیکی بێ وهی و لە میتر بوو لە هەموو شتتیک بووبوو مەوه و داپرابووم.

بۆ یە هەر لە کۆتایی و پیکرا رۆیشتنەکەمان لە ژیر باران، پتیوستیم بەو ئەنجامە نەبوو کە بزائم هەویرەکەیی زۆراب چەندەیی ئاو دەووت و خەونەکانیشی بە چوار پەل چەندە لە هی منی بە بال جودان. ئەو زوو زانی بە هاتنەوهی دۆستەکەم جیگەیی لە مالهەکەم لەق دەبیت، کەچی هیشتا دەپرسی و دەپرسی کە کەنگی دەگەریتەوه. راستییەکەیی من خۆم حەزم بە گەرانهوهی نەمابوو سەرباری ئەوهی زۆریشم خۆش دەویست، چونکە لەم زۆرابە نیگەرەان بووم و هەستم دەکرد ئەو رتیک

مۆدئلیتیکی سەیری نەو ەپەكە كە بە ھۆی بەھرەمەندبوونیان لە دنیای تەكنۆلۆژیا و بازار و پارە، ەك گورگیان لئ ھاتوو و لا پەریەك بۆن ناكەن كە چەور نەبیت بە رۆنی دۆلار. زۆراب ھاتنەكەسە پەرۆشی بوو بۆژن و پارە و خۆشبیەكانی ژیان، بۆیە ھێندە یاسی دۆستەكەم و ولاتی ژاپۆن و بەھرەمەندبوونی لە شتەكانی رۆژئاوا دەكرد، ھێندە پەرۆشی ئەو نەبوو كە ئەو خالەمە و وا لە مائە!

زۆراب ناوی داكی نەدەھینا و ھەر دەیگوت خوشكەم و بەس. من ھەر لە سەرەتاوە بەم ناو ھینانە ی داكی بە خوشك شادمانی داينەگرتەم و پشتر پیتی رانەھاتبووم و نەمزانیبوو كە داكی براپەكی ھەبوو یان نا؟ لئ، دلم فەرمامۆشی ئەو نەكرد و ەھای پینگوتەم كە تاقیكردنەو ەپەكی بكەم.

"خالە زۆراب، ئەرئ بە راست داكی ناوی چی بوو!؟"

زۆراب كەمێك ەستا و زاری تەتەلە ی كرد و دوا جار خۆی بۆ نەگبیرا و گوتی "مائت نەشپۆیت ئەم پرسیارە لە پرە چیبە، خۆم من لە دائیرە ی نفوس نەھاتووم، من لەوئ سەد كار و بزئسم بەجئ ھیشتوو، ئیستا ھاتووم و ناوی داكی مردووت بۆ تۆ گرنگە!"

بەم ەلامە ی زۆراب موو لە سەرم ەستان و ھەستم كرد بە ھاتنی بۆ نئو خەونئی ناخۆش ەئاگا ھاتبووم، ئیدی دوا پرسیارم بوو لەو و بە خۆم گوت چاترە ھەر بە پاسیقی بمینیت و ھەتا رەشەباپەك لە پر ەلەكەت و گشت ئەم گورگانە رادەمائیت.

دۆستەكەم لە پر لە ەرگای دا و زۆراب پش من رابوو سەر پئ و ەرگای بۆ كرددوو و یەكسەر لە باوەشی گرت، من بەم كارە ی دیسان موو لە سەرم ەستان، لئ ھەر بە پاسیقی مامەوو و بەو ئومئدە ی ھیزئك لە ەروە ی خۆم بئت و ئەم دونیایەم بۆ ھئژا و ژبار بكاتەوو، ئەو ھەر زوو لە گەل دۆستەكەم گفتوگۆبەكی گەرمی ھەلبەست و بە زمانئی پر لە ەلە ناوی ئۆتۆمبئلەكانی ەك لئكسز و تۆبوتا و ئئنفئینئتی ھئنا ە گۆرئ، ئەو بە دەنگی (خا) كە ی كە پئی بوو بوو خالم، رۆلئ خاوەنمائئشی دەگئرا و گەرەكی بوو بە یەكجارە ی دەستم و دۆستم لئ بستئینئت.

دۆستەكەم لە پش چاوانم و لە بەرانبەر زۆرابی خالما دەتگوت كەسئیكی دئكە یە و لە فئلمئكدا

رۆلئیكی پئچەوانە دەبئینئت، یان دەتگوت لەو بارە ناجۆرە ی مائەكەم شئواوو و نازانئت چۆن رەفتار بكات، من نەمدەزانی چی بكەم و چی بلئیم، چونكە لەو ەتە ی بئری خالم لە ژئیر باراندا بە تەری خۆئندبووو، پرئارم داوو بە پاسیقی بمئنمەوو و بزائم ھەوئرەكە ی ئەو چەندە ی ئاو دەوئت.

ئئستا كاتی گئرانەوو و ھەر بە راستئش كاتئیكی ەھام لەبەر دەستدا نەماوو، خالم منی لەبئر نەماوو و باكی ئەو ە ی نئبە كە من لە ژیاندا بمئنم، یان نا! چۆن باوكی ئازئز و خۆبەختكردووم لە كن ئەو بوونی نەبوو و نئبە، ئەو منئشی ھەر ەك سەكۆبەك تئبەركرد ھەتا پئبەكانی بە تەواوی خستە سەر چاوی ئەم ولاتە دوور و نامۆبە و ئیدی خۆی بوو بە من و بۆ ھەتا ھەتا ئئ منئشی لە نئو بوون و نەبووندا سربەوو!